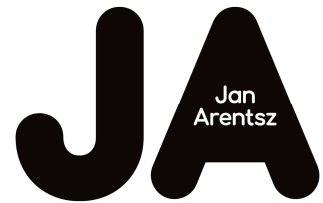

Protocol Medisch handelen en Medicijnverstrekking

Waar dit protocol over gaat

In dit protocol bespreken we de werkwijze van het Jan Arentz in een aantal voorkomende medische situaties

- Leerlingen die klagen over pijn die meestal met eenvoudige middelen te verhelpen is, zoals hoofd- en buikpijn
- Het verzoek van ouders/verzorgers om een kind de door een arts voorgeschreven medicijnen toe te dienen.
- Werkelijk medisch handelen van schoolpersoneel als het bijvoorbeeld gaat om het geven van sondevoeding, het toedienen van een medicijnen of het geven van een injectie.

Met het verrichten van handelingen in de bovengenoemde situaties aanvaardt de schoolleiding een aantal verantwoordelijkheden. Schoolpersoneel begeeft zich namelijk op een terrein waarvoor zij niet gekwalificeerd is.

1. Algemeen standpunt

Dit protocol voorziet in de richtlijnen waarbij voor alle betrokken partijen de beste voorwaarden worden georganiseerd. Voor de verzekeraar van de school/het bestuur moet duidelijk zijn dat er zorgvuldig is gehandeld.

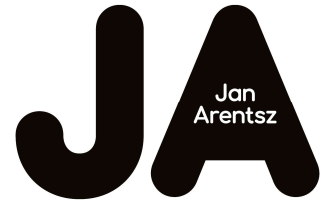
2. Wat zegt de wet over medische handelingen.

Sommige toediening van medicatie of andere zorg valt onder medisch handeling. Denk bijvoorbeeld aan sondevoeding en het toedienen van een injectie. Wie wanneer bevoegd is voor medische handelingen is vastgelegd in de Wet BIG (Beroepen Individuele Gezondheidszorg). Een leerkracht is in principe niet bevoegd deze medische handelingen op school uit te voeren. Een leerkracht kan bevoegd worden wanneer deze door een zelfstandig bevoegde arts handelingsbekwaam wordt geacht. De arts geeft de leerkracht in dit geval een instructie en een schriftelijke ondertekende verklaring. Houd er rekening mee dat de leerkracht mag weigeren om medische handelingen uit te voeren waarvoor hij zich niet bekwaam acht. Ook als de school afspraken met ouders heeft gemaakt. Overigens geldt de Wet BIG niet in een noodsituatie, dan wordt iedere burger geacht te helpen naar beste weten en kunnen. Ook voor diabetes is hierop een uitzondering gemaakt.

Aansprakelijkheid

Voor alle bovenstaande situaties geldt: de school is aansprakelijk en verantwoordelijk als er een fout gemaakt wordt. Ook wanneer je toestemming hebt gegeven voor het toedienen van

medicatie. In het geval dat een leerkracht een verkeerde dosis of verkeerd medicijn toedient, kan hij wegens nalatigheid persoonlijk strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld.

3. Noodsituaties

De wet BIG is niet van toepassing als er sprake is van een noodsituatie. Iedere burger wordt dan geacht te helpen naar beste weten en kunnen en is in dat kader ook altijd aansprakelijk voor het (niet) handelen.

Wat betekent dit in de praktijk op het Jan Arentsz

Het Jan Arentsz zal niet zonder overleg met ouders/verzorgers medicijnen verstrekken aan leerlingen die ziek worden op school.

Een aantal stappen zijn van belang:

- De zieke leerling blijft niet alleen
- In het leerlingvolgsysteem wordt gecheckt of er speciale notities zijn betreffende deze leerling
- Er wordt contact gezocht met de ouders (of waarschuwingsadres). Het is de verantwoordelijkheid van de ouders om te zorgen voor actuele contact gegevens.
- Er wordt overlegd wat er moet gebeuren (iemand komt naar school, leerling kan zelf naar huis, er is iemand thuis)
- Als de inschatting voor medische zorg ernstig is wordt een huisartsenpost in de buurt gebeld of 112 om te informeren hoe verder te handelen

De school verstrekt geen regulier toe te dienen medicijnen, waarvan het eventueel vergeten een gevaarlijke situatie oplevert. Het is aan de ouders en de leerling om zorg te dragen voor het organiseren van het innemen van de medicatie.

Leerlingen met een ernstige aandoening zoals epilepsie, ernstige allergie of diabetes zorgen dat zij medicatie zelf bij zich dragen. Bij de medicatie dragen zij een korte instructie over de toediening van het medicijn. De klas, de mentor en de BHV-ers in de organisatie worden op de hoogte gesteld van de aandoening. In Magister wordt de aandoening van de leerling duidelijk aangegeven.

De school bewaart geen medicatie die bij verkeerde toediening zeer gevaarlijk kan zijn. Hoewel je zou kunnen denken dat het bewaren van een nood medicijn op een centrale plek handig kan zijn kleven hier toch nadelen aan.

- Er bestaat het risico dat medicijnen voor verschillende kinderen met elkaar worden verward
- Het kind is op het moment van de nood situatie lang niet altijd in de buurt van de receptie
- De receptie is niet altijd bemenst waardoor het medicijn onbereikbaar wordt

EPI pennen worden, voorzien van naam van de gebruiker, wel bij de receptie bewaard. Ook hier geldt dat de leerling niet enkel en alleen op de aanwezigheid van de receptie kan vertrouwen. Dit is een back-up systeem. De leerling is in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor het bij zich dragen van zijn/haar medicatie en het informeren van de school.

